

దొంగరవెల్లి

హైదరాబాద్ నీలకంఠం మహా లోకంలో విహరిస్తూ, క్రమ తప్పకుండా పెద్ద బజారుకుండా వస్తున్నాడు. వెనకాలే ఉన్నారుమంటూ ఓ ఎర్రబొమ్మ వకుస్తోంది. పేరు వీరాసామి. వాతావరణం విస్ఫోటం. ఎర్ర సంచారం సన్నగిలింది. చిన్న చిన్న బట్టలుకాణాలు దిగాలుగా గోధుమలై చూస్తున్నాయి. చిచ్చుగాళ్ళు కూడా కనుచూపు మేరలో తేరు.

హతాత్తుగా నీలకంఠానికి ఓ గావుకక వివబడింది. "కరుణామనుకున్నావేం పాపం! ఏయ్ అబ్బాయ్! దాన్నిదిలగు వరసన కరుణుండి, పట్టుకొండి వదిలర్దు" ఓ కుక్క ఆర్తనాదం వివబడింది. నీలకంఠం ఆ పేపు చూశాడు.

చూలగావున్న కళ్ళెలఅడిలీలోంచి ఓ కుక్క చూడుకొట్టింది కుంయ్యోమంటూ బయటపడింది. తరుముకుంటూ ఒక దిల్లముయిన ఆసామి బయటపడాడు. అంత కోణులోనూ, కుక్క వెనకకాలు పట్టుకోగలిగాడు. అదింకా పెద్దగా మొరిగింది. "ఎవలగు!" అంటూ ఇంకో చాలికక.

ఉమాగుమంటూన్న బట్టె గు కాణా లోంచి ఊడిపడ్డాను - ఎక్కడలేని జవాభా ఆడితీగుట్టూ చెరాగా.

"ఇదేవో పెద్ద గోలగా వుండి సార్" అన్నాడు వీరాసామి.

నీలకంఠం పలకలేను. అటువైపు వదిలారు.

కుక్కరి తరిమిన ఆసామి, కక్కిక్కిమైన తన కుడిచేతికేత్తి వైకెత్తి స్వజలంగా జవానికి చూపుతున్నాడు. "విన్నోర్నూర్నూగా! ధస్తే వదిల్లు" పెద్దగా ఆడిపోతున్నాడు. భవిష్యత్తులో ఏవో విషయం వాధించవోమే వాటికి ఇది కేవలం వాంఛి అన్నట్టు తన వేర్ని ఇంకా వైకెత్తుతున్నాడు.

అతివివేన గవరయ్య. కంసాలి. నీలకంఠానికి అతివికే పూర్వపరిచయం ఉంది.

జవాభామస్యలో తనకాళ్ళు తనవకేం తేకుండా కుక్క పడిఉంది. చిన్న తెలు కుక్క తనకిపోతున్నది భయంతో.

"ఏమిటిసంతా" అంటూ, జవాన్ని తోసుకుంటూ ముందుకొచ్చాడు నీలకంఠం. "మీరంతా ఏంచేస్తున్నారక్కడ?"

ఎవరూ చూట్టాడలేను. "నీ చేతి కేమిటోయ్?" పమాధాసం లేకు. "ఎవరరిచింది?" దానికే జవాబులేను.

గవరయ్య రంగస్థలంలోకి చూకాడు ఆయాసపడుతూ. "నేను చూచూలుగానే తెలించునుని బుద్ధిగా వస్తున్నానండి - ఇక్కడ బంగారయ్యతో వాక్కించెం వ్యవహారం ఉంది లెండి - వస్తున్నావా - మరలే - యీ వెగవకుక్క అర్థం పరం తేకుండా గబుక్కున వా పేలుచ్చుకుంది. అసలే కంసాలి. చెయ్యిలేచి దొక్కాడెను. ఈ కుక్క యజమానులచేతి ఎలా గయినా పచ్చపరిహారం ఇప్పించాలి తినుకు. ఇంకో వారంరోజుల్లాకా యీ చెయ్యి వాకు పనికిరాదు. అసలే బాతిజంతువుల్నే బేకెలలోంచి తరిమెనూర్చాలి. ఏమిటో అంతా

జి. వి. శ్రీనివాసమూర్తి

వింతగా వుంది. ప్రతివాడూ ప్రతీదీ కరవమం మొరలెడితే ఇంకెలా బతికటం? "

"ఊర సరే సరే." కాస్త ఘూలుగా అన్నాడు నీలకంఠం కనుచూపులుముకుస్తూ. "ఇంతకే ఎవరిదీకుక్క? ఈ సంగతిలా వదిలేస్తే బాధంలేదు... ఎవరిదీ అంటే చూట్టాడ తేనుయ్యో ఈకుక్కల యజమానకు గట్టిగా బుద్ధి చెప్పాలి. చూల్చుప్రకారం వడిచే వాడు ఒకడూ లేకు. చూర - ఎవడికుక్క యజమాని...? చనవ. కాగా జరిమానా వెయ్యాలి కుక్కల్ని కేవల్నే గోతుమీద వదిలివెడితే ఏమవుతుందో చెప్పాలి. ఏమిటో సంగతి కనుక్కుంటా. వీరాసామి..."

"సార్ -" "కనుక్కో ఎవరో ఈ కుక్క. ఒక గిపోర్నూడా కాము. ముందు నీవ్విక్కడ నుంచి లాగి పోనేముందు. కెచ్చివేమా మాడా. ఎవోగోనో ఈ కుక్క గతే కాస్త కేం?" అంటూ గవరయ్యచాడు చూట్టే వున్న జవాన్ని.

"డి. ఎస్. పి. గారీదీ" అని జవాభా లోంది ఒక కంఠం వివబడింది.

"డి. ఎస్. పి. గారీదా? చూర - వీరా సామి. ఏమిటయ్యో తెల్ల ముతాం వేస్తావో? చూర - ఊపూ ఉక్కబోస్తోంది - వాన కురుణం కేమా."

గవరయ్యకేసి తరిగాడు.

"వాకిండాకట్టించి అర్థంకావటంలేదు. ఆసలు నిన్ను ఎలా కరచింది? నీవేలు ఎలా పట్టుకున్నది? చిన్న కుక్కపిల్ల! ముద్దోస్తున్నది - నేను నమ్మును, ధస్తే నమ్మును. నువ్వే ఏ మేకుతోనో వేలు గీసేనుకుమంటావు - పచ్చపరిహారమని వేరు చెప్పి ఇబ్బు కాజేడా మని - నేనునమ్మును. వాకు తెలుసు; మీలాటి వాళ్ళ సంగతి తెలుసులేవోయ్."

వీరాసామి ముందుకొచ్చాడు.

"సార్, అగ్గిపుల్లవేసి దాని ముక్కు అంటించివుంటాడు సార్ తమాషాకి. ఆ దూగుకుంటుందా? కాటేసింది. దానికి మాత్రం తెలిదా - అసలే గవరయ్య ఎప్పుడూ ఏవో కోతిపని చేస్తూ వేవుంటాడు సార్ -"

గవరయ్య కోపం వచ్చింది.

"ఏం అల్లరయ్యో - మాసివట్టు చూట్టాడుకు. అబద్ధాలాడుతో చెండుకయ్యో - నువు చూశావా నే నంటించడం? ఆయనకి తెలుసు ఎవరబద్దం ఆడుతున్నారో - వైస

దాగంధిరవాం
పౌరా
కొల్ల
లోష

అన్ని విషధాలయమూ కడ అన్ని అనిచెల్ల అంగడలూ వ్యాధులకు మోరవును PRICE 0-1-0

THE GAMBHIR CHEMICAL & PHARMACEUTICAL WORKS LTD.
BANGALORE - 2 MOMBAY - 2

విజయవాడ పార్శియెం. నేక్కి కార్పొరేషన్ మెయిక్ బజారు. విజయనగరం స్టాక్స్ మార్కెట్ మెనబ్బు; మహాస్వర్ యూనిక్ ప్రెసరక్కు జనరల్ మర్చంట్సు.

★ ఊ స ర వె ల్లి ★

భగవంతుడికి తెలుసు—వ్యాయంకుండాల్సి మనమంత ఒకటే—అమాటకొస్తే మా అన్నోకడు పోలీసుల్లో ఉన్నాడు తెలుసా? నీలకంఠానికి బిళ్ళు మండింది. “అధిక ప్రసంగం” అన్నాడు.

ఇంతలో వీరాసామి అనుమానిస్తూ “సార్ ఇది మన డి. ఎస్. పి. గారి కుక్క కావట్టుంది సార్. ఆయన కి బాతి కుక్క లేవు” అన్నాడు చివరకి ఖచ్చితంగా.

“నీకు బాగా తెలుసా?”
“బాగా తెలుసు సార్.”

“అవును. కాదు మరి— డి. ఎస్. పి. గారి కుక్కలు చాలా ఖరీదైనవి. మేలు బాలివి. దీన్ని చూడు. వెళ్ళవది ఊరకుక్క. ఇందాకా సరిగా చూడవేలేదు. ఇటు వంటి చెత్తకుక్క నెవడు పెంచుతాడు—

ఇదే యింకొక్కడయినా నోడ్డంట కనబడితే ఎంజరుగుతుందో తెలుసా. రూలూ గీలూ వదిలేసి దీని అంతు తేలుస్తారు. గవరయ్యా-నీవేం భయపడకు. పాపం వెద్దగాయం అయింది, వాడికి నే బుద్ధి చెబుతానుగా— వివిట్ కనుక్కుంటాను.”

వీరాసామికి మళ్ళీ కొత్త అనుమానం కలిగింది.

“సార్! నా కనుమానంగా ఉంది సార్. ఇది మన డి. ఎస్. పి. గారిదేనేమో అనిపిస్తోంది సార్—ఊరికి చూసి చెప్పలేం. ఇటువంటిదాన్నే ఇదివరకు ఆయన నోడ్డో చూశాను సార్.”

“అవును. ఇది ఖచ్చితంగా డి. ఎస్. పి. గారిదే” అని జనం లోంచి కొందరు ఏకభవించారు.

“అదే.....చూ! వీరాసామి— వివిట్. బాగా గారీకొడుతుంది. చతే న్నూంది. చూ! అదే—దీన్ని డి. ఎస్. పి. గారింట్లో వాదిలెయ్. నాకు వారికిలే పంపానని చెప్ప. చాలా ఖరీదయిన కుక్కమో—పాపం. ప్రతివాడూ దాని మూలిమీద అగ్గిపుల్లలు అంటించటమే చెడిపోతుంది. అసలే ను కు మార మె న జంతువు—వివిట్ య్ యింకా ఆ చెయ్యి కైకి చూపిస్తావ్—జండాలాగ. కిందికి దించు

స్థాపితము : 1920 సం॥రం.
సమస్త చర్మవ్యాధులకు,
తెలుపు మచ్చలు వగైరా
లకు చికిత్సా నిపుణులు.
కట్టాను, సెలహా ఉచితము.
రెడ్డి నీ కో, (రిజిస్టరు)
గోపాలపురి, తూర్పు గోదావరి జిల్లా
(వీయ) తాలుకు.

చ ర్మ వృ త్త బా ధ ల క ని వ్రి టి కి
“నై బా ల్”

చర్మవ్యాధు లన్నిటిని కీఘంంగా నివారణచేసి, వివ క్రిమి నాశనయై త్వరితంగా కుదుర్చుటలో “నైబాల్” ప్రసిద్ధికెక్కింది. కురుపులు, గజ్జి, ఎక్జిమా, స్కాబిన్, మొటిమలు, తామరి, కాళ్ళిపగుళ్ళు, వణములు, మొదలైన వాటిని కుగుర్చుటలో అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది.

బిడ్డల ఆరోగ్యమునకు ప్రసిద్ధిచెందినది.
“ర మ బీ న్ బే బి గ్రై వ్”
తయారీవాళ్లు
ది సాత్ ఇండియన్
మాన్యుఫాక్చరీంగ్ కంపెనీ, మదుర.
డిస్ట్రిబ్యూటర్లు
సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు ఏజెన్సీస్
విజయవాడ, సికింద్రాబాద్.
బరంపురం (గంజాం), బాంబాయి. బెంగుళూరుసిటీ.

ఈవూ ఆ కేలు చూపిస్తావేమిటి. అంతా నీ తక్కువరి—” అంటూ అక్కడనుంచి కదిలబోయాడు.

ఇంతలోనే “అనుగో డి. ఎస్. పి. గారి కారుడ్రోవరు. అత న్నడుగుతే సరి” అని ఒక రరిచారు.

నీలకంఠం వెనక్కు తిరిగాడు. డ్రోవరు వస్తున్నాడు తాపీగా నీడికాలుస్తూ.

“ఏయ్, ఇలా నావయ్యా—చూడు ఈ కుక్కవరివో చూడు. మీదేనా? అంటే డి. ఎస్. పి. గారిదేనా?”

డ్రోవరు పరిశీలించాడు.
“కారు.”

“నేను చెప్పలేదూ—ఇటువంటి వెళ్ళవ కుక్కల్ని అను నెంకుకు పెంచుతాయా! సరే-ఎందుకయ్యా అలా చూస్తూ నిలబడ తారు? లాగిపారేయండి వెళ్ళవకుక్కని. తున్న రేగుంటి,” రచ్చిపోతున్నాడు నీలకంఠం.

డ్రోవరు మళ్ళీ అందుకున్నాడు. “ఇది చూది కారుగానీ, డి. ఎస్. పి. గారి తమ్ము డిది. ఆయన ఈమధ్యనే ఇక్కడి కొచ్చారు. ఈ బాతి కుక్కలంటే ఆయనకి పంచ ప్రాణాలు...”

“ఏమిటి!.. చూ...డి ఎస్. పి. గారి తమ్ముడుగా రీ వూ కొచ్చారా? నిజంగా— చెప్పావుకావేం?” అని మొహం చాటుత చోకాడు నీలకంఠం “నా కింతవరకూ తెలిసె నుమా. అదే. అంతా తెమానా అదే-అదే, అన్నగార్ని చూడాలని అనుక. నుంటాగా- అనుకోదూ మరి-వచ్చాను. అదే—నా కింత వరకు తెలిసేతగుచునూ— నచ్చే కా దూ అంతే-అంత—ఈ కుక్క ఆయనదన్నమాట. మొదటినించీ అనుకుంటానే వున్నాను. చిన్న కుక్కపిల్ల బావుంది! పేలుబాతిది. తీసికట్టు—వాడి వేలు కరిచిందిట—కర వమా-నా నా నా— దామ్మా-దా... ఏం కోపమే-అబ్బ ఏం మద్దోస్తున్నదియ్యా—” డ్రోవరు కుక్కని పలుకుచోయాడు.

జనం గవరయ్యని చూసి వచ్చారు. “నీ నంతి తేలుస్తాతే” అన్నట్లు గవరయ్యకిపి టి చూపు చూసి ముందుకి వదక సాగించాడు నీలకంఠం.

★
(చెకోవ్ కథ ఆధారంగా)

శ్రీ మ దాంధ్ర
మ హా భా ర త ము
ఉద్యోగపర్యము
వెల రూ. 1-0-0
ఆంధ్ర గ్రంథ మాల,
మ ద రా ను-1